

efter den Stilling, han indtog, nemlig at man skulde have et Lovforslag fremsat, naar der kræves en finansiel Bevilling, ikke har krævet det samme f. Eks. overfor Postkommissionen. Da den i sin Tid blev nedsat, gik det ærede Medlem med til at lade Rigsdagspartiernes Grupper vælge Rigsdagsmænd til Medlemmer af den Kommission.

Til det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) vil jeg sige, at naar han mener, at efter Mindretallets Affattelse af § 1 kan Kommissionen drøfte Spørgsmaalene om Oprettelse af et Statseminarium for Kvinder og et Privatseminarium og om de paa samme virkende Læreres og Lærerinders Stilling, bliver der ingen Forskel fra, hvad Lovforslaget indeholder. Der staar ikke andet i Lovforslaget end „Læreruddannelsen og derhen hørende Forhold“, og i Bemærkningerne er det netop forklaret paa samme Maade. Jeg forstaar derfor ikke, hvorfor der skal nogen Ændring paa det Punkt. Naar det ærede Medlem endelig siger, at Rigsdagsmændene burde udelukkes fra Kommissionen, fordi Rigsdagen jo altid vil komme til at gøre sin Indflydelse gældende, maa jeg sige, at denne Betragtning gælder med Hensyn til alle Kommissionsforslag, men vi har dog i de forskellige Kommissioner — jeg kan f. Eks. nævne Universitetskommissionen — sat Lægfolk ind, for at de ligesom paa Forhaand skal give de sagkyndige et lille Indtryk af, hvad der ude i Lægmandskredse anses for det rigtige.

Ellinger: Jeg vil sige til den højtærede Kultusminister, at da Indenrigsministeren nedsatte Postkommissionen, henvendte han sig til de forskellige Partier og fik fra dem Løfte om Tilslutning til at gaa den Vej, han foreslog, og saa gik han den Vej. Men den højtærede Kultusminister er ikke gaaet den Vej. Han er først gaaet ud i Landet og har spurgt 17 Mænd, om de vilde træde ind i en saadan Kommission, og da han havde faaet Ja fra dem, kom han til Rigsdagens forskellige Partier og sagde: Skal vi saa ikke nedsætte en saadan Kommission? Men saa maa den højtærede Minister virkelig finde sig i, at der er et eller andet Parti, der siger: Nej, lad os faa den Sag afgjort ved Lov! Den højtærede Minister har ikke haft en saa heldig Haand ved denne Sags Indledning som hans Kollega Indenrigsministeren.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg vil sige til det ærede Medlem (Ellinger), at om man først skal gaa til den ene, eller om man først skal gaa til den anden, maa være Ministerens Sag. Det er ganske rigtigt, at Ministeren først sikrede sig de omtalte Folk. Jeg forstaar jo nu, at det ærede Medlem føler sig krænket, fordi man ikke gik til ham først, og i den Anledning skal hele Sagen strande.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af et *Mindretal* (Klaus Berntsen, J. C. Christensen, Ellinger, Moltesen, Nørgaard og Slesbager) (se Tillæg B.)

forkastedes med 54 Stemmer mod 38.

Ændringsforslag Nr. 2 til samme Paragraf af et *Flertal* (Johs. Fog-Petersen, Grønberg, K. M. Klausen, Eduard Larsen, Ferdinand Nielsen, Nøhr, L. D. Rasmussen, Vilhelm Rasmussen og Stilling)

vedtoges med 61 Stemmer mod 1.

§ 1 (se Tillæg A. Sp. 3571), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 2 af *Mindretallet under Nr. 1*

forkastedes med 56 Stemmer mod 38.

Ændringsforslag Nr. 3 til samme Paragraf af *Flertallet under Nr. 2*

vedtoges med 55 Stemmer (37 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod).

Ændringsforslag Nr. 4 til samme Paragraf af *samme* ansaas som

vedtaget efter Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 3.

§ 2, saaledes ændret, vedtoges uden Afstemning.

§§ 3—4 vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.